

Parlament České republiky

Poslanecká sněmovna

2009

5. volební období

854

Vládní návrh,

kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Makedonskou republikou měnící Dohodu mezi Českou republikou a Makedonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 5. května 2009 v Bruselu

Návrh usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky s o u h l a s í s ratifikací Protokolu mezi Českou republikou a Makedonskou republikou měnícího Dohodu mezi Českou republikou a Makedonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaného dne 5. května 2009 v Bruselu.

P ř e d k l á d a c í z p r á v a
pro Parlament ČR

Dne 5. května 2009 byl v Bruselu podepsán Protokol mezi Českou republikou a Makedonskou republikou měnící Dohodu mezi Českou republikou a Makedonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané v Praze dne 21. června 2001. Usnesením č. 860 ze dne 25. července 2007 vyslovila vláda České republiky souhlas s jeho sjednáním.

I.

Na základě článku 307 Smlouvy o založení Evropského společenství (SES) je Česká republika povinna uvést všechny své mezinárodně právní závazky, do kterých vstoupila před svým členstvím v EU, do souladu s komunitárním právem. S ohledem na tento závazek konzultovala Česká republika s Evropskou komisí, v rámci přípravy svého vstupu do Evropské unie, otázku kompatibility dohod o ochraně investic uzavřených se třetími státy s komunitárním právem, přičemž tyto konzultace pokračovaly i po vstupu České republiky do Evropské unie.

Při konzultacích označila Evropská komise za nekompatibilní ty dohody o ochraně investic, které neumožňují v souladu s články 57, 59 a 60 SES aplikovat rozhodnutí Rady EU přijmout ochranná opatření omezující volný pohyb kapitálu do a ze třetích zemí, pokud hrozí vážné obtíže při fungování hospodářské a měnové unie. Kromě toho jsou v nesouladu s komunitárním právem také ty dohody o ochraně investic, které neumožňují přijmout na základě článku 60 SES opatření na ochranu základních bezpečnostních zájmů, mezi které patří rovněž opatření k ochraně zájmů vyplývajících z členství smluvní strany v celní, hospodářské nebo měnové unii.

Dále dohody o ochraně investic uzavřené Českou republikou v zásadě obsahují příliš široký závazek poskytovat národní zacházení a doložku nejvyšších výhod, aniž by byl tento závazek doprovázen výjimkami ze zvýhodněného zacházení, které je poskytováno v rámci zemí EU nebo zacházení, které ES poskytuje třetím zemím na základě mezinárodních smluv. Evropská komise v této souvislosti při konzultacích potvrdila nový text tzv. REIO klauzule, která pokrývá shora uvedené výhody, a která by měla nahradit dosavadní, příliš úzká, ustanovení o výjimkách z národního zacházení a doložky nejvyšších výhod.

Výsledkem výše uvedených bilaterálních konzultací s Evropskou komisí byl návrh několika harmonizačních klauzulí, které by měly být do dohod o ochraně investic s nečlenskými státy EU doplněny s cílem dosáhnout jejich slučitelnosti s komunitárním právem. Následně byly prostřednictvím nót s konkrétními návrhy na úpravu dohod o ochraně investic seznámeny i jednotlivé státy (tj. smluvní strany příslušných dohod o ochraně a podpoře investic).

V případě, že by Česká republika nedodržela závazek vyplývající z článku 307 SES a neuvedla svoje mezinárodně právní závazky do souladu se Smlouvou o založení ES, vystavila by se hrozbě "infringement procedure" – řízení pro porušení závazků z komunitárního práva, na jehož konci může být dotčenému státu uložena pokuta nabíhající každý den, a to až do dne, kdy dojde k odstranění vytýkaného nedostatku.

II.

Na základě nóty, kterou Česká republika, prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí, zaslala Makedonské republice, se ve dnech 12. a 13. dubna 2007 uskutečnilo v Praze expertní jednání ve věci renegociace Dohody mezi Českou republikou a Makedonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic (dále jen „Dohoda“).

V souladu s výše uvedenými informacemi a harmonizačními klauzulemi odsouhlasenými Evropskou komisí byly předmětem expertního jednání s delegací Makedonské republiky následující změny textu Dohody.

1) Článek 3 – Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

Dohody o ochraně investic uzavřené Českou republikou v zásadě obsahují příliš široký závazek poskytovat národní zacházení a doložku nejvyšších výhod, aniž by byl tento závazek doprovázen výjimkami ze zvýhodněného zacházení, které se poskytuje v rámci zemí EU nebo zacházení, které ES poskytuje třetím zemím na základě mezinárodních smluv. Evropská komise v této souvislosti při konzultacích potvrdila nový text tzv. REIO klauzule, která pokrývá shora uvedené výhody, a která by měla nahradit dosavadní, příliš úzká, ustanovení o výjimkách z národních zacházení a doložky nejvyšších výhod.

Vzhledem k výše uvedenému byl stávající odstavec 3 článku 3 Dohody vypuštěn a nahrazen novými odstavci 3 až 5 následujícího znění:

„3. Ustanovení o národním zacházení a doložce nejvyšších výhod podle tohoto článku se nebude vztahovat na výhody, které poskytuje smluvní strana na základě svých závazků jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.“

4. Smluvní strana je srozuměna s tím, že závazky druhé smluvní strany jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu zahrnují závazky vyplývající z mezinárodní smlouvy nebo vzájemné smlouvy týkající se této celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

5. Ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany nebo jejich investicím či výnosům takové výhody, upřednostnění nebo výsady, které může první smluvní strana poskytovat na základě mezinárodní smlouvy týkající se zcela nebo převážně zdanění.“

2) Článek 6 – Převody

V souladu s články 57.2, 59 a 60 Smlouvy o založení ES navrhovala Česká republika, aby v článku 6 Dohody, upravujícím převod plateb investora do zahraničí, byl na úvod první věty odstavce 1 vložen následující text:

„Aniž jsou dotčena opatření přijatá Evropským společenstvím,“

Na základě této formulace bude moci Česká republika provádět opatření přijatá Radou EU podle článků 57.2, 59 a 60 SES a omezit volný převod plateb ve vztahu k investorům druhé smluvní strany, aniž by však zároveň porušovala závazky vyplývající z dohody o ochraně investic.

3) Článek 11 - Základní bezpečnostní zájmy

Požadavek na včlenění článku o základních bezpečnostních zájmech vychází z článku 60 SES, který umožňuje státům EU v případech předvídaných v článku 301 SES a postupem zde uvedeným učinit nezbytná naléhavá opatření vůči příslušným třetím zemím. Jedná se o postup Společenství, pokud je předpokládán ve společných postojích nebo společných akcích přijatých podle Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice, který směřuje k pozastavení, omezení nebo úplnému přerušování hospodářských vztahů se třetími zeměmi. Dle článku 60 SES může Rada také přijmout opatření týkající se pohybu kapitálu a plateb. Česká republika je sice z mezinárodně právního hlediska oprávněna přijímat opatření na ochranu své bezpečnosti, veřejného pořádku a mezinárodního míru, bezpečnostní zájmy však v případě České republiky musí zahrnovat rovněž zájmy, které vyplývají z jejího členství v Evropské unii. Do dohod o ochraně investic je proto nezbytné vložit nové ustanovení na jehož základě bude moci ČR přijímat opatření na ochranu svých bezpečnostních zájmů, které zahrnují rovněž zájmy plynoucí z členství ČR v EU, přičemž tímto jednáním nebude ČR porušovat závazky vyplývající z dohod o ochraně investic.

S ohledem na výše uvedené navrhla Česká republika za článek 9 Dohody vložit nový článek 10 „Základní bezpečnostní zájmy“ následujícího znění:

„Tato Dohoda nebrání žádné ze smluvních stran použít opatření nezbytná pro udržení veřejného pořádku, splnění jejích závazků ve vztahu k udržení nebo obnovení mezinárodního míru nebo bezpečnosti nebo ochranu jejích vlastních základních bezpečnostních zájmů, které mohou zahrnovat zájmy vyplývající z jejího členství v celní, hospodářské nebo měnové unii, společném trhu nebo zóně volného obchodu.“

Jedná se o kompromisní znění, na kterém se obě delegace dohodly během expertního jednání.

4) Článek 8 – Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

Nad rámec expertního jednání o harmonizaci Dohody s právem ES/EU se české straně podařilo prosadit rovněž nové znění, resp. doplnění článku 8 odstavce 2 Dohody. Oproti dosavadní úpravě bude nyní v Dohodě zakotvena šestměsíční lhůta pro smírné řešení sporu, která počíná běžet dnem doručení oznámení o sporu. Vzhledem ke zkušenostem z probíhajících arbitrážních řízení vedených proti České republice je tato lhůta potřebná k tomu, aby Česká republika mohla podniknout kroky k přípravě své právní obrany pro případ zahájení arbitrážního řízení ze strany zahraničního investora.

Při expertním jednání makedonská delegace souhlasila se všemi výše uvedenými návrhy České republiky. Zapracováním navržených harmonizačních změn do textu Dohody je odstraněn rozpor Dohody s komunitárním právem.

III.

Předkládaný návrh na ratifikaci Protokolu mezi Českou republikou a Makedonskou republikou měnícího Dohodu mezi Českou republikou a Makedonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic (dále jen „Protokol“) je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných mezinárodních smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Protokol, podobně jako původní Dohoda mezi Českou republikou a Makedonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, náleží do kategorie smluv prezidentských. K jeho vstupu v platnost je tedy nutný souhlas Parlamentu ČR s ratifikací a ratifikace prezidentem republiky. V souladu s článkem 49 Ústavy České republiky je proto Protokol předkládán, po svém podpisu, Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s jeho ratifikací a poté podle článku 63 Ústavy k ratifikaci prezidentu České republiky.

Protokol vstoupí v platnost třicátým dnem od data druhé notifikace informující o splnění vnitrostátních požadavků nezbytných pro vstup Protokolu v platnost.

Protokol byl sjednán v českém, makedonském a anglickém jazyce, přičemž všechna tři znění jsou stejně autentická. V případě rozporů ve výkladu je rozhodující anglické znění.

Uzavření a provádění Protokolu nebude mít bezprostřední dopad na státní rozpočet.

V Praze dne 20. května 2009

Předseda vlády

Ing. Jan Fischer, CSc., v.r.

PROTOKOL

mezi Českou republikou a Makedonskou republikou měnící Dohodu mezi Českou republikou a Makedonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic

Česká republika a Makedonská republika (dále jen "smluvní strany");

vědomy si úmyslu České republiky změnit za účelem splnění jejích závazků jako člena Evropské unie Dohodu mezi Českou republikou a Makedonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic podepsanou dne 21. června 2001 v Praze (dále jen „Dohoda“);

uznávající povinnost České republiky podniknout na základě čl. 307 Smlouvy o založení Evropského společenství a čl. 6.10 Aktu o podmínkách přistoupení České republiky k Evropské unii všechny náležité kroky k odstranění neslučitelnosti mezi komunitárním právem a jinými mezinárodními dohodami, kterými je Česká republika vázána, včetně této Dohody;

vědomy si statutu Makedonské republiky jako kandidátské země pro členství v Evropské unii a jejích závazků v procesu přistoupení;

rozhodující se následně, že jsou nutné určité změny Dohody za účelem vyhnutí se takové neslučitelnosti;

se dohodly proto uzavřít následující Protokol:

ČLÁNEK 1

V článku 3 Dohody se odstavec 3 nahrazuje novým odstavcem 3, jehož znění je následující:

„3. Ustanovení o národním zacházení a doložce nejvyšších výhod podle tohoto článku se nebude vztahovat na výhody, které poskytuje smluvní strana na základě svých závazků jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.“

Za odstavec 3 se vkládají nové odstavce 4 a 5, jejichž znění je následující:

„4. Smluvní strana je srozuměna s tím, že závazky druhé smluvní strany jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu zahrnují závazky vyplývající z mezinárodní smlouvy nebo vzájemné smlouvy týkající se této celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

5. Ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany nebo jejich investicím či výnosům takové výhody, upřednostnění nebo výsady, které může první smluvní strana poskytovat na základě mezinárodní smlouvy týkající se zcela nebo převážně zdanění.“

ČLÁNEK 2

V článku 6 Dohody se na úvod první věty odstavce 1 vkládá následující text:

„Aniž jsou dotčena opatření přijatá Evropským společenstvím,“.

ČLÁNEK 3

V článku 8 odstavci 2 Dohody se za slova „nebude takto urovnán“ vkládá následující text: „ve lhůtě šesti měsíců od data, kdy byla předložena žádost o řešení sporu“.

ČLÁNEK 4

Za článek 9 Dohody se vkládá nový článek 10, jehož znění je následující:

„Základní bezpečnostní zájmy

Tato Dohoda nebrání žádné ze smluvních stran použít opatření nezbytná pro udržení veřejného pořádku, splnění jejích závazků ve vztahu k udržení nebo obnovení mezinárodního míru nebo bezpečnosti nebo ochranu jejích vlastních základních bezpečnostních zájmů, které mohou zahrnovat zájmy vyplývající z jejího členství v celní, hospodářské nebo měnové unii, společném trhu nebo zóně volného obchodu.“

Následující články Dohody budou přečíslovány.

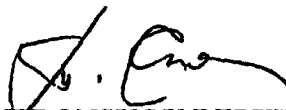
ČLÁNEK 5

Protokol vstoupí v platnost třicátým dnem od data druhé notifikace, kterou si smluvní strany oznámí splnění požadavků svého právního řádu pro vstup tohoto Protokolu v platnost. Protokol zůstane v platnosti po dobu platnosti Dohody.

Dáno v *Brně*... dne *5. května 2009* ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, makedonském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozdílnosti ve výkladu je rozhodující znění v jazyce anglickém.

ZA ČESKOU REPUBLIKU

ZA MAKEDONSKOU REPUBLIKU

116/2002 Sb.m.s.

**SDĚLENÍ
Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 21. června 2001 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Českou republikou a Makedonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Dohodu ratifikoval.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 12 odst. 1 dne 20. září 2002.

České znění Dohody a anglické znění, jež je pro její výklad rozhodné, se vyhláší současně.

**Dohoda
mezi Českou republikou a Makedonskou republikou o podpoře a vzájemné
ochraně investic**

Česká republika a Makedonská republika (dále jen "smluvní strany"),
vedeny přáním rozvíjet hospodářskou spolupráci k vzájemnému prospěchu obou států,
hodlajíce vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jednoho státu na
území druhého státu a
vědomy si, že podpora a vzájemná ochrana investic ve smyslu této dohody podněcuje
podnikatelskou iniciativu v této oblasti,
se dohodly na následujícím:

**Čl.1
Definice**

Pro účely této dohody:

1. Pojem "investice" označuje každou majetkovou hodnotu investovanou v souvislosti s
hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu
s právním řádem druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

- a) movitý a nemovitý majetek, jakož i všechna majetková práva, jako jsou hypotéky, záruky, nebo jakékoliv jiné druhy zástav;
- b) akcie, obligace, nezajištěné dluhopisy společností nebo jakékoliv jiné formy účasti nebo podílu ve společnosti;
- c) peněžní pohledávky nebo nároky na jakékoli plnění na základě smlouvy mající ekonomickou hodnotu a související s investicí;
- d) autorská práva, práva z ochranných známek, patentů nebo jiná práva z oblasti duševního vlastnictví, know-how, obchodních tajemství, goodwill a technických postupů, spojená s investicí;
- e) práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání, licence a povolení vydaná podle zákona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů.
Jakákoliv změna formy, ve které jsou hodnoty investovány, nemá vliv na jejich charakter jako investice.

2. Pojem "investor" znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu jedné smluvní strany, která investuje na území druhé smluvní strany.

a) Pojem "fyzická osoba" znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství některé ze smluvních stran v souladu s jejími zákony.

b) Pojem "právnická osoba" znamená s ohledem na obě smluvní strany jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejími zákony a uznanou jimi za právnickou osobu, která má trvalé sídlo na území této smluvní strany.

3. Pojem "výnosy" znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, ne však výlučně, zisky, úroky z půjček, přírůstky kapitálu, dividendy, licenční nebo jiné poplatky.

4. Pojem "území" znamená:
- ve vztahu k České republice území České republiky, nad kterým vykonává svrchovanost, svrchovaná práva a jurisdikci v souladu s mezinárodním právem;
 - ve vztahu k Makedonské republice území Makedonské republiky včetně pevninského povrchu, vod a vzdušného prostoru, nad nimiž tato vykonává, v souladu s mezinárodním právem, svrchovaná práva a jurisdikci.

Čl.2

Podpora a ochrana investic

- Každá smluvní strana bude podporovat a vytvářet příznivé podmínky pro investory druhé smluvní strany, aby investovali na jejím území, a bude takové investice připouštět, a to v souladu se svým právním řádem.
- Pokud smluvní strana připustila investici na svém území, poskytne v souladu se svým právním řádem nezbytná povolení týkající se takové investice a plnění licenčních smluv a smluv pro technickou, obchodní a administrativní pomoc. Každá smluvní strana bude, kdekoli to bude nutné, usilovat o vydání nezbytných oprávnění k činnosti konzultantů a jiných kvalifikovaných osob cizí národnosti.
- Investicím investorů každé ze smluvních stran bude za každých okolností poskytováno řádné a spravedlivé zacházení a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé smluvní strany.

Čl.3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

- Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a není méně příznivé, než jaké poskytuje investicím a výnosům svých vlastních investorů nebo investicím a výnosům investorů jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.
- Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo nakládání s jejich investicí, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.
- Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může jedna smluvní strana poskytovat na základě:
 - jakékoli celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobných mezinárodních dohod vedoucích k takovým uniím nebo institucím nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem jedna ze smluvních stran je nebo může být;
 - jakékoli mezinárodní dohody nebo ujednání týkajících se zcela nebo převážně zdanění.

Čl.4

Náhrada škod

- Jestliže investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany utrpí škody následkem války, ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokojů, povstání, vzpoury nebo jiných podobných událostí na území druhé smluvní strany, poskytne jim tato smluvní strana, pokud jde o náhradu, odškodnění, vyrovnání nebo jiné vypořádání, zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu.
- Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku bude investorům jedné smluvní strany, kteří při jakýchkoli událostech uvedených v předchozím odstavci utrpí škody na území druhé smluvní strany v důsledku:
 - zabavení jejich investic ozbrojenými silami nebo orgány druhé smluvní strany, nebo
 - zničení jejich investic ozbrojenými silami nebo orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace, poskytnuta restituce nebo spravedlivá a přiměřená náhrada za škody utrpěné během zabírání nebo v důsledku zničení investice. Výsledné platby budou bez prodlení volně převoditelné ve volně směnitelné měně.

Čl.5

Vyvlastnění

1. Investice investorů kterékoli ze smluvních stran nebudou znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny opatřením majícím podobný účinek jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen "vyvlastnění") na území druhé smluvní strany s výjimkou veřejného zájmu. Vyvlastnění bude provedeno podle vnitrostátního práva, na nediskriminačním základě a bude prováděno opatřeními k zaplacení okamžité, přiměřené a účinné náhrady. Taková náhrada se bude rovnat tržní ceně vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním nebo než se zamýšlené vyvlastnění stalo veřejně známým, bude zahrnovat úroky od data vyvlastnění do data zaplacení, bude uskutečněna bez prodlení, bude účinně realizovatelná a volně převoditelná ve volně směnitelné měně.

2. Dotčený investor má právo na neodkladné přezkoumání svého případu a ohodnocení své investice soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany, na jejímž území byla investice uskutečněna, v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

Čl.6 Převody

1. Smluvní strany zajistí převod plateb spojených s investicemi a výnosy. Převody budou provedeny ve volně směnitelné měně bez jakýchkoli omezení a zbytečných prodlení, za předpokladu, že byly splněny všechny finanční povinnosti vyžadované smluvní stranou. Takové převody zahrnují zejména, nikoliv však výlučně:

- a) kapitál a dodatečné částky k udržení nebo zvětšení investice;
- b) zisky, úroky, dividendy a jiné běžné příjmy;
- c) částky na splacení půjček;
- d) licenční nebo jiné poplatky;
- e) výnosy z prodeje nebo likvidace investice;
- f) platby náhrad podle článků 4 a 5;
- g) příjmy zahraničních zaměstnanců, kteří jsou zaměstnání a mají povolení pracovat v souvislosti s investicí na území druhé smluvní strany.

2. Pro účely této dohody bude jako přepočítací kurz použit převažující kurz pro běžné transakce k datu převodu, pokud nebude dohodnuto jinak.

3. Za převody provedené "bez zbytečného prodlení" ve smyslu odstavce 1 tohoto článku budou považovány převody uskutečněné ve lhůtě, která je běžně nezbytná pro provedení takového převodu. Taková lhůta za žádných okolností nepřekročí tři měsíce.

Čl.7 Postoupení práv

1. Jestliže jedna smluvní strana nebo agentura zmocněná smluvní stranou provede platbu svému vlastnímu investorovi z důvodu záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:

- a) postoupení každého práva nebo nároku investora smluvní straně nebo agentuře zmocněné smluvní stranou, ať k postoupení došlo ze zákona nebo na základě právního ujednání v této zemi, jakož i,
- b) že smluvní strana nebo agentura zmocněná smluvní stranou je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.

2. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí původní práva nebo nároky investora.

3. V případě postoupení práv definovaných v odstavcích 1 a 2 tohoto článku není investor oprávněn vznášet nároky, pokud k tomu není zmocněn smluvní stranou nebo jí zmocněnou agenturou.

Čl.8 Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Jakýkoli spor, který může vzniknout mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou v souvislosti s investicí na území této druhé smluvní strany, bude předmětem jednání mezi stranami ve sporu.

2. Jestliže spor mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou nebude takto urovnán, je investor oprávněn předložit spor k vyřešení podle své volby buď:

- a) příslušnému soudu nebo správnímu tribunálu smluvní strany, která je stranou ve sporu; nebo
- b) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) s přihlédnutím k použitelným

ustanovením Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D. C. 18. března 1965, v případě, že obě smluvní strany jsou stranami této úmluvy; nebo

c) rozhodci nebo mezinárodnímu rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc, ustavenému podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL). Strany ve sporu se mohou písemně dohodnout na změnách těchto pravidel.

Rozhodčí nález bude založen na ustanoveních této dohody, na pravidlech a obecně uznávaných principech mezinárodního práva a na národním právu smluvní strany, na jejímž území byla investice uskutečněna, a to v rozsahu, v jakém na ně tato dohoda odkazuje ve svých jednotlivých ustanoveních.

Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu a bude vykonatelný v souladu s vnitrostátním zákonodárstvím.

Čl.9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody budou, pokud to bude možné, vyřešeny konzultacemi nebo jednáními.

2. Pokud spor nemůže být takto vyřešen ve lhůtě šesti měsíců, bude na žádost jedné ze smluvních stran předložen rozhodčímu soudu v souladu s ustanoveními tohoto článku.

3. Rozhodčí soud bude ustaven pro každý jednotlivý případ následujícím způsobem. Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce ve lhůtě dvou měsíců od obdržení žádosti o rozhodčí řízení. Tito dva rozhodci pak vyberou občana třetího státu, který bude se souhlasem obou smluvních stran jmenován předsedou soudu (dále jen "předseda"). Předseda bude jmenován do tří měsíců ode dne jmenování obou rozhodců.

4. Pokud v některé ze lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku nebyla provedena nezbytná jmenování, může být požádán předseda Mezinárodního soudního dvora, aby provedl jmenování. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat tento úkon, bude o jmenování požádán místopředseda. Je-li také místopředseda občanem některé smluvní strany nebo nemůže vykonat tento úkon, bude o provedení nezbytného jmenování požádán služebně nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

5. Rozhodčí soud přijímá své rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí je závazné. Každá smluvní strana uhradí pouze náklady svého rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení; náklady předsedy a ostatní výdaje budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud určí vlastní jednací pravidla.

Čl.10

Použití jiných předpisů a zvláštní závazky

1. V případě, že je některá otázka řešena současně touto dohodou a jinou mezinárodní dohodou, jejímiž stranami jsou obě smluvní strany, nic v této dohodě nebrání, aby jakákoli smluvní strana nebo jakýkoli její investor, který vlastní investice na území druhé smluvní strany, využil jakýchkoli pravidel, která jsou pro něho příznivější.

2. Jestliže zacházení poskytnuté jednou smluvní stranou investorům druhé smluvní strany v souladu s jejím právním řádem nebo jinými zvláštními smluvními ustanoveními je příznivější, než které je poskytováno touto dohodou, bude poskytnuto toto příznivější zacházení.

Čl.11

Použitelnost Dohody

Ustanovení této dohody se použijí na budoucí investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a také na investice existující v souladu s právními řády smluvních stran k datu vstupu této dohody v platnost. Ustanovení této dohody se však nepoužijí na nároky vzniklé z událostí, které se staly před jejím vstupem v platnost, nebo na nároky, které byly vyřešeny před jejím vstupem v platnost.

Čl.12

Vstup v platnost, trvání a ukončení

1. Každá smluvní strana oznámí druhé smluvní straně splnění požadavků svého právního řádu pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost dnem druhé notifikace.

2. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let. Potom zůstane v platnosti až do uplynutí dvanáctiměsíční lhůty běžící ode dne, kdy některá ze smluvních stran písemně oznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost Dohody.

3. Pro investice uskutečněné před ukončením platnosti této dohody zůstanou ustanovení této dohody účinná po dobu deseti let od data ukončení platnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Praze dne 21. června 2001 ve dvojím vyhotovení v jazyce českém, makedonském a anglickém. V případě jakéhokoli rozporu ve výkladu je rozhodující anglické znění.

Za Českou republiku

Ing. Jiří Rusnok v. r.

ministr financí

Za Makedonskou republiku

Ognen Maleski v. r.

mimořádný a zplnomocněný velvyslanec